

Pěkný příklad

Naše škola si v letošním roce v rámci projektu „Adopce na dálku“ (připravila jej p. uč. Markéta Otáhalová) vzala pod patronát jedno z chudých dětí v Indii – chlapce Sunila. Naším cílem je vést děti k poznání a pochopení situace dětí v chudých zemích, k empatii, ale hlavně k účinné pomoci.

ZPRAVODAJ KOBYLÍ DĚDINA 1/2009
ŠKOLNI PŘÍLOHA č. 1/ roč. XVI.

vzpomíná - přemýšlí - tvoří - baví - chválí - plánuje - nabízí

Zápis do školy – školní rok 2009/2010

Jako každý rok, tak i letos jsme začátkem února připravili pro naše kamarády předškoláky pohádkovou cestu.

Tentokrát se na ni děti vydaly s kocourem Mikešem. Budoucí devátáci si vybrali jednoho předškoláčka, kterého doprovázeli na pohádková stanoviště. U každého úkolu musely děti předvést své vědomosti, aby dokázaly, že v mateřské škole si nejen hrají, ale také se něco naučí a dozví. Když všichni splnili všechny úkoly, šli za panem ředitelem, který každému z nich potvrdil, že už je připraven jít do první třídy. Celkem bylo zapsáno 15 budoucích prvňáčků a všichni byli moc šikovní. Snad se přes prázdniny nezmění.

Karolína Damborská, 5. tř.

Nová školská rada

V listopadu 2008 proběhly volby do nové školské rady při naší škole. Rodiče si zvolili ze svého středu paní Danu Lovečkovou (z Kobylí) a paní Danu Mikulicovou (z Vrbice). Školu budou v nové radě zastupovat paní učitelky Marta Pešová a Světlana Tesáková. Obec Kobylí jakožto zřizovatel doplnil radu o ing. Libora Křivku a paní Nicol Křivkovou.

Všem těmto členům rady lze podávat nejrůznější poznatky, podněty, dotazy či stížnosti týkající se činnosti školy. Vše bude potom projednáno na schůzkách, které se konají minimálně dvakrát ročně. V případě potřeby lze svolat školskou radu i častěji.

Na první schůzce v tomto roce byl zvolen předseda školské rady (ing. L. Křivka) a jeho zástupkyně (paní N. Křivková), byl projednán jednací řád, povinnosti a pravomoci školské rady. Schváleno bylo i hospodaření školy v roce 2008 (je k dispozici na www.zskobyli.cz).

Vlastimil Janda, ředitel školy

Návštěva ve školce

My, budoucí devátáci, jsme se vydali koncem ledna, tedy před zápisem do školy, na návštěvu do školky. Šli jsme se podívat za svými mladšími kamarády, budoucími prvňáčky, o které se máme v příštím školním roce starat. Nejdříve jsme se všichni představili a pak jsme jim začali vykládat, jaké to vlastně ve škole je. Jak se budou muset doma učit a takové ty všeobecné informace o škole. No znáte to. I přes počáteční ostych a stydlivost se nakonec někteří školkáčci pěkně vybarvili a začali se i předvádět. Jeden z nich, Zdeněček, si dokonce už zrovna vybral svého patrona (Honzu) a začal ho nazývat bráchou. Ostatní si museli počkat na zápis, kde jim byl jejich patron přidělen. Všichni, kdo měli zájem, už svého svěřence „dostali“. Holky si dělaly zálusk na „nějakého pěkného roztomilého prvňáčka“, ale to měly těžký úkol. Vždyť všichni malí prvňáci jsou přece svým způsobem roztomilí. Doufám, že si s nimi budeme rozumět a staneme se jejich dobrými přáteli.

Jan Kučera, 8. tř.

Poprvé v roli patronů

Příští školní rok se z nás stanou deváťáci a nastane nám velká povinnost. Budeme patrony malých prvňáčků. Jim také začne spousta změn. Budou se učit hodně nových věcí, např. číst, psát a počítat, ale to není všechno. Musí se seznámit s novým prostředím školy. A od toho jsme tu my, abychom jim pomohli. Asi před měsícem jsme se za nimi šli podívat do školky, abychom se lépe poznali a skamarádili. Ptali jsme se jich na nejrůznější věci a oni si s námi povídali. Ve školce se nám líbilo a také jsme si zavzpomínali na to, když jsme chodili do školky my. Někdy si říkáme, že bychom se tam zase rádi vrátili. Těch krásných hraček! A to spaní po obědě by také nebylo špatné. Uvidíme, co pro změnu řeknou prvňáci na školu, jestli by se do té své školky raději hned nevrátili.

Brzy jsme měli příležitost setkat se s prvňáčky u nás ve škole. Začátkem února se se svými rodiči přišli zapsat do první třídy. A je to tu, řekli jsme si, když jsme na naše prvňáčky čekali. Někteří byli dost vyděšení a nechtěli se pustit své maminky, někteří naopak byli do všeho hrozně hrr a našich rukou, které jsme jim hned na začátku podali, se hned chytili. Řekli jsme si svá jména a vyrazili do schodů. V prvním poschodí na nás čekaly hned 4 místnosti s úkoly. Některé se jim moc nelíbily, ale většinou se děti náramně bavily. V cirkuse chodily po laně, u kterého jsme je museli přidržovat. Po té se obuly do Mikešových botek a šly slalom. Pokud to všechno zvládly, dostaly na lístek razítko a mohli jsme postoupit do další místnosti. Poznávali jsme zvířátka a všelijaké rostliny, což děti moc ne bavilo. Potom jsme šli do „Pekárny“, kam se děti velice těšily. Pekly dorty, buchty, ale musely dělat ještě jiné úkoly, které se jim vůbec nelíbily. Třeba zkusit si zavázat boty, což není snadné. Potom následoval úkol v družině, kde se měli prvňáci podepsat na mikesšovskou botu, kterou si potom krásně vybarvili. U družiny v kabinetě paní učitelky Pešové na ně čekal pan ředitel. Po zápisu jsme je odváděli do jídelny, kde na ně čekaly sladkosti a kde naše druhé setkání končilo. A jak jsme se cítili my – noví patroni? Nejdřív jsme byli trochu nervózní, stejně jako naši malí svěřenci, ale nakonec jsme byli všichni rádi, že nějakého prvňáčka máme. Jenom Sabča byla velmi zklamaná, že ten její nepřišel, tak jsem jí nabídla, že se s ní „podělím“ o toho mého. Už se dost těšíme na začátek školního roku, kdy už naši prvňáčci půjdou do školy. Ale teď si ještě užíváme bez nich.

S. Svrčková, E. Zárubová, 8. tř.

Protikuřácký řetěz

Na naší škole byl realizován projekt „Protikuřácký řetěz“, do kterého byli zapojeni všichni naši žáci. Původním záměrem bylo zjistit, jak je to s kouřením mezi dětmi. Místo

pregnantní statistiky jsme celou akci pojali jako iniciaci preventivních aktivit a podpoření diskuse v jednotlivých třídách na téma „Škodlivost kouření“. Konkrétně nám šlo o to, kolik žáků nikdy nekouřilo, kolik zkusilo cigaretu 1 x nebo vícekrát, ale nepokračovali, a kolik jich je, co v současné době kouří.

Celá akce byla zahájena pro všechny třídy ve stejný čas. Vyučující měli připravené obálky s označením třídy a nastříhanými proužky o velikosti 1 x 15 cm ve třech barvách: žluté, zelené, červené. Z každé barvy bylo vloženo do obálky tolik proužků, kolik žáků má jednotlivá třída. Ke každé obálce se přidal výkres s označením třídy, na kterém byly nalepeny barevné proužky a větvy:

- žlutý proužek – nikdy jsem nekouřil(a)
 - zelený proužek – zkusil(a) jsem 1 x nebo vícekrát, ale nepokračoval(a) jsem
 - červený proužek – jsem kuřák, v současné době kouřím
- Žáci jednotlivě přicházeli k připraveným materiálům a napojovali svůj proužek, ke kterému se hlásili, do řetězce žlutého, zeleného nebo červeného. Délka těchto řetězů názorně uváděla stav, jaký je v jednotlivé třídě. Po vystřídání všech rychlá spojka řetězů odevzdala na smlouvané stanoviště v přízemí, kde 2 vybraní žáci z 9. ročníku informace vyhodnocovali a přinášené řetězky za třídy vyvěšovali na panel.

Akce měla bleskový průběh a poskytla okamžitou informaci. Hned následující přestávku byl o panel a výsledky na něm velký zájem. Byli jsme mile překvapeni, že to není na naší škole s kouřením tak špatné. Je sice pravda, že výsledky nemusí být stoprocentně pravdivé, ale jak už bylo výše uvedeno, šlo nám hlavně o navození diskuse mezi žáky o škodlivosti kouření, o poškozování si zdraví, o snaze změnit své chování v oblasti kouření, o vlastní odpovědnosti za následky kouření atd. Apelovali jsme na poctivost a diskretnost, byla to hra na pravdu, za kterou se netrestá, vše bylo anonymní, výuka byla narušena jen minimálně.

Co považujeme za největší přínos celé akce? Uvědomit si důležitost péče o své zdraví, jeho zlepšení a posílení.

Eliška Šnajdrová

Zážitky z hor

Každý rok naše škola pořádá lyžařský kurz v Jeseníkách. Letos poprvé došlo i na nás, když už jsme ti sedmáci. Po náročné cestě jsme se ubytovali v penzionu Resko v Petříkově, vybalili věci a hned potom šli obhlédnout terén.

Druhý den po snídani pan učitel zavelel, že máme být za půl hodiny před chatou, aby nás SKIbus mohl odvézt ke sjezdovce. Půl hodiny? To snad ani nemůžu stihnout! Lyžovat jedu poprvé, tak ani pořádně nevím, co s sebou. Punčochy, teplé ponožky, košilku, to je jasný. Mám si vzít ještě mikinu? Asi ano, venku je velká zima. Už mám jenom 10 minut. Ještě si obleču bundu, šálu, čepici. Kam jsem si jenom dala ty teplé rukavice? Už nás volají. Honem seběhnu do lyžárny, obuju lyžáky a jdu před chatu. Akorát. Pan učitel to má asi dobře spočítané. Každý si vezme svoje lyže a pak nasedneme do SKIbusu.

Jelikož jsme byli úplní začátečníci, vzala nás paní učitelka na mírný svah vedle sjezdovky. Naučili jsme se brzdit a dělat obloučky. Konečně jsme vyjeli vlekem nahoru. Ale dostala jsem zase strach. Co když to nesjedu? Paní učitelka s námi naštěstí měla trpělivost, i když jsem víc padala, než stála. Brzy mi to však celkem šlo a začala jsem mít lyžování ráda. Říká se, že třetí den je kritický. Myslela jsem, že budu celá zlámaná, ale těšila jsem se na svah, tak mi to ani nepřišlo. Zato moje spolubydlící nevstala z postele a musela zůstat na chatě. Naštěstí nebyla jediná...

Týden rychle uběhl a my museli domů. Moc se nám na horách líbilo a to nejen kvůli lyžování. Bylo to super. Máme na co vzpomínat.

Jana Otáhalová, 7. tř.

... Po třech dnech lyžování si hodně lidí stěžovalo na nějakou bolest, ale mě kupodivu nic nebolelo, to asi proto, že jsem zvyklý. Na svahu to byla velká sranda, každou chvíli jsme se smáli něčemu jinému. Ale nejlepší den byl poslední. Byly totiž závody a potom volné jízdy. Ty jsem jezdil s Vojtou a Markem. A protože jsou to už devátáci, tak jsem musel jezdit, jak jsem nejlíp uměl. Jedna hrana, druhá hrana a už jsem je vždy pomalu, ale jistě doháněl. Po lyžování jsme hráli karty a mnoho jiných her. I večery s programem byly hodně zábavné....

Jan Kaňka, 7. tř.

... Vlek nás pomalu vyvážel výš a výš. Byl to krásný pocit. Po tom, co jsem sjela zase po roce svah, se mě zmocnil pocit, jako bych stála na lyžích poprvé. Ale po pár jízdách už jsem se otrkala a - jak říkala paní učitelka- jezdím jako drak

... Domů z hor se mi nechtělo, ale na rodinu jsem se moc těšila. Myslím, že tohle bude jedna z mých nejhezčích vzpomínek. Pokud to půjde, příští rok bych ráda jela zas.

Markéta Petrásková, 7. tř.

... My, co jsme ještě v životě nestáli na lyžích, jsme jeli s paní učitelkou na mírnější svah. Nejdřív jsme se učili rovnováhu na jedné lyži, holubičku a jiné cviky pro začátečníky. Potom jsme šli na malý kopec, kde jsme se učili zatáčet a brzdit. Odpoledne jsme už vyjeli na pomě už i ten větší kopec. Říká se, že třetí den je kritický, a proto jsme lyžovali jenom dopoledne. Odpoledne jsme jeli do města. Tam jsme nakoupili různé věci pro rodiče a sourozence. Pak jsme se vrátili zpátky na chatu a mně se samozřejmě dárek pro mamku rozbil. Jelikož jsme měli na pokoji nepořádek, někdo ho rozsedl....

Lenka Jurasová, 7. tř.

Jak jsem nejela na hory

Bylo několik dnů před odjezdem na lyžařský kurz do Petříkova a mně nebylo vůbec dobře. Probudila jsem se s pořádnou bolestí v krku, a proto jsem místo do školy zamířila k paní doktorce. Ta se na mou nemoc nedívala příliš optimisticky a řekla mi, že mám možná černý kašel. Krev by mi vzala, ale až za týden. Kdyby se to náhodou nelepšilo. Dostala jsem antibiotika a s vědomím, že mám přijít za týden, jsem se odebrala k domovu.

Domů jsem dorazila ve velmi špatné náladě. Bylo mi docela jasné, že z hor letos nebude nic. Místo toho, abych začala balit věci na hory, jsem se musela obléct do pyžama, dát si na nohy teplé ponožky a vlézt do postele. Na druhou stranu mi ale vážně nebylo moc dobře. Kromě nepříjemného kašle jsem byla i unavená a malátná. První den jsem proto prakticky prospala a z postele jsem vstávala jen proto, abych se najedla a vzala si prášky. Po třech dnech doma se mi dost ulevilo a já jsem se začala doma nudit. A navíc mě začalo mrzet, že nejsem se spolužáky na horách. Zjistila jsem, že asi tak jediná kladná věc na mé nemoci je, že nemusím moc brzo vstávat. To bylo asi tak všechno. Docela jsem se začínala těšit do školy. Být nemocná totiž opravdu není žádná zábava, jak by si někdo mohl myslet. Doufám, že mi ty hory vyjdou aspoň příští rok.

Lenka Rusňáková, 7. tř.

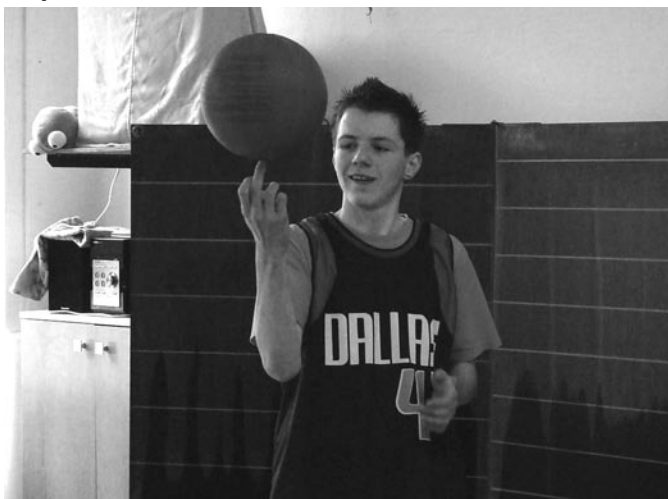

Celých 14 dní letos vydržel led na školním hřišti. K nemalé radosti dětí jej připravili pracovníci Technických služeb a hlavně pan školník Miroslav Lanžhotský, který jej taky celou dobu udržoval. Zábava na ledě byla nejen vítaným zpestřením hodin tělesné výchovy, ale i „zdravou náplní“ volného času.

Pokusy pro zábavu i poučení

Dne 6.2.2009 se ve školní jídelně konalo už 2. odpoledne plné fyzikálních a chemických pokusů. Se svými učiteli fyziky (M. Jandovou) a chemie (V. Jandou) si je připravili a na ně nás pozvali naši starší spolužáci z 8. a 9. ročníku. Já jsem se také přišla podívat, protože minulý rok se mi to moc líbilo a kromě toho tam bylo veselo.

Nejdříve nás holky osmačky hezky uvítaly a už je na pódiu první dvojice. Ta se představila, předvedla pokus a krok po kroku ho vysvětlila. Tak to běželo u všech pokusů, ale nuda to rozhodně nebyla. Naopak tam byla docela velká legrace, když Tomáš Čížek vyprávěl svůj trochu nepovedený vtip. A jaký pokus se mi nejvíce zalíbil? Ten s basketbalovým míčem, který si připravil Michal Vystrčil. Míč roztočil na špičce prstu. Stále se točil a ani jednou mu nespádl. Poté prst, na kterém míč rotoval, začal střídat, ale ani potom míč nepadl. Opravdu nevím, jak to dělal. Ale byly tam i další pokusy. Třeba ten, který ukazuje, jaký máte postřeh. Jeden drží list papíru a druhý pod ním drží ruku. Ten, který držel papír, ho pustí, a druhý, který pod listem držel ruku, se ho snaží zachytit. No jen si to zkuste. Není to jen tak jednoduché.

Čas rychle plynul a najednou tu byl konec. Byla jsem smutná, že odpoledne plné pokusů skončilo, ale šťastná, že jsem se něco přiučila a ještě se i pobavila. Doufám, že příští rok se tohle „představení“ zase bude konat. Přijďte se také podívat. S radostí je můžu doporučit dětem, rodičům, ale i všem ostatním.

Michaela Černá, 6. tř.

Putování s pokusy

Letos jsme si my osmáci a devátáci vyzkoušeli už podruhé, jaké to je, když stojíte před publikem a máte něco předvést – v našem případě fyzikální a chemické pokusy. A že to nebylo tak špatné, ani pro nás a snad ani pro diváky (jak se zdálo), nabídl pan ředitel naše hokus pokus představení také okolním školám. A tak jsme se v úterý 3. března vydali na okružní jízdu i s naší „pojízdnou laboratoří“. První zastávka – Bořetice. Tam to bylo asi nejtěžší, protože to bylo poprvé mimo naši školu a pro mě navíc i letošní premiéra, poněvadž na naše kobylyské vystoupení jsme onemocněla. Tady v Bořeticích nám všechno trvalo déle, než jsme se rozkoukali a než jsme si všechno přichystali. Kupodivu jsme ani neměli trému.

A už je tady publikum a představení začíná. Moderátorky jsme Erika Zárubová a já, ale nejdříve pár slov na úvod řekl pan ředitel. První pokus předvádí Erika. Přinesla si s sebou prázdnou krabici. Všichni se divili, když ji postavila na stůl jen malou částí, větší zůstala ve vzduchu. A když krabice pořád nepadala, divili se ještě víc. Jak se jen může udržet? Erika jim tajemství prozradila: krabice byla na jedné straně zatížena malou olověnou destičkou, která jí posunula těžiště a tím pádem krabice nepadla.

To byl takový malý „špiček“ pro začátek a pak následovalo tolik pokusů, že si je už ani sama nepamatuji. Celé to „představení“ trvalo tak hodinku a dětem se asi líbilo, protože úplně lehce vydržely být pozorné. Stejným způsobem, ale čím dál rychleji probíhala naše vystoupení v Němčičkách a na Vrbici. To už nám všechno šlo jak na drátku, byli jsme dokonale sehraný tým. Jen na té Vrbici to bylo trochu zvláštní. Mezi diváky totiž seděly také naše bývalé paní učitelky a to nebyla žádná legrace. Co kdybychom si udělali ostudu? Tady přece jenom na nás vrbeckých zapracovala tréma. Naštěstí všechno dobře dopadlo a my jsme se s pocitem, že jsme to dobře zvládli, vrátili domů. Potvrdilo se nám, co občas slyšíme od dospělých, že „těžko na cvičišti, lehkou na bojišti“.

Veronika Cichrová, 8. tř.

Soutěžíme v zeměpise

Součástí výuky zeměpisu je také účast v řadě soutěží. V některých jde o encyklopedické znalosti, v jiných o umění vyhledávat informace na internetu. V současné době se naši žáci zapojují do několika soutěží.

V průběhu měsíce ledna proběhlo školní kolo zeměpisné olympiády ve všech třídách. O měření znalostí byl velký zájem a celkem se ho zúčastnilo 42 žáků. V okresním kole nás budou reprezentovat ti nejlepší:

- 6. ročník – Michaela Černá
- 7. ročník – Jana Otáhalová
- 9. ročník – Tomáš Čížek.

Od září do května probíhá na internetu 14. ročník soutěže škol, školních tříd, jednotlivců i pedagogů Eurorebus. Řada žáků od začátku školního roku vytrvale pracuje.

Do veřejného krajského kola soutěže jednotlivců v Brně postoupil Michael Vystrčil z 9. A.

Do krajského kola hlavní soutěže školních tříd dále postoupili ve svých kategoriích žáci šesté, sedmé a osmé třídy a třídy 9. A. Za každou třídu bude bojovat trojice reprezentantů, která se nejvíce o tento postup zasloužila.

6. třída – Pavlína Skácelová, Zuzana Prudíková a Dominika Michnová.

7. třída – Antonín Skácel, Jiří Možný a Nikola Mudráková.

8. třída – Vojtěch Schoř, Tomáš Urbánek a Jana Lovečková.

9. A třída – Michael Vystrčil, Libor Loveček a Kristýna Otáhalová.

V zeměpisném kroužku také soutěžíme ve znalostech o České republice s časopisem Učitelské noviny. Všichni zájemci si mohou ověřit své vědomosti nebo umění vyhledávat informace na internetu a soutěžit tak o hodnotné ceny.

Marta Pešová

Úspěšné košíkářky

Každoročně se naše nejstarší žákyně účastní okresního přeboru škol v košíkové. A každoročně se jim nepodaří zdolat tradičního rivala – ZŠ Lanžhot. I když letos toho mnoho nenatrénovaly, přece jenom je paní Lenky - Otáhalová a Pátková - něco naučily a děvčata to ještě nestihla zapomenout. A tak Kristýna Otáhalová, Iva Zabílová, Ivana Charvátová, Edita Damborská, Jarmila Slámová z devítek, Erika Zárubová a Tereza Bezděková z osmičky a Renata Dřímálová z šestky vyrazily do Lanžhota. K zápasům přistoupily hráčky velice zodpovědně a po kolektivním výkonu porazily nejprve ZŠ Valtice 40 : 14 a potom nedaly šanci ani domácím, když zvítězily 38 : 22.

Určitě stojí za zmínku, že nejlepšími střelkyněmi turnaje byly Erika s 24 body a Kristýna s 18 body. Vítězstvím v turnaji si zajistily účast v krajském finále, které se koná 27. března v Brně. Přejeme hodně úspěchů.

Vlastimil Janda

Přece jsme to dokázali...

Dne 13. 3. jsme jeli reprezentovat naši školu v okresním kole košíkové do Břeclavi. První zápas proti Hustopečím jsme lehce vyhráli. Ve druhém zápase s Drnholcem jsme nejdřív prohrávali, ale v druhém poločase jsme zapracovali a Drnholec jsme porazili. Třetí zápas proti Valticím byl oddechový a zahráli si i méně zkušení hráči. Po vyhraných zápasech jsme postoupili do krajského kola do Brna. Tam jsme po rozlosování dostali týmy Vyškov a Moravský Krumlov. První zápas jsme nastoupili proti Vyškovu. První čtvrtinu jsme Vyškov přehrávali, ale další jako kdybychom si začali moc věřit a přestali jsme hrát. Vyškov toho využil a během pár minut náskok dotáhl a nakonec nás porazili. Po zklamání, že se nedostaneme do finále, jsme si řekli, že pro naši školu vybojujeme aspoň třetí místo. Druhý zápas proti Moravskému Krumlovu jsme zvládli na jedničku a postoupili jsme do boje o třetí místo proti Kyjovu. Po vyčerpávajícím zápase jsme nakonec Kyjov porazili a domů (a hlavně do školy) si dovezli krásné třetí místo...

J. Knápek, D. Mikulica, 9. tř.

Další úspěchy našich žáků

- V úterý 10. 3. na naší škole proběhla matematická soutěž Pythagoriáda žáků 7. třídy. Během 60 minut museli soutěžící vyřešit 15 příkladů. Soutěže se zúčastnilo 7 žáků. Vítězem se stal Lukáš Otýpka (10 bodů), na druhém místě skončili Antonín Skácel a Františka Herůfková (7 bodů).
- Stejná soutěž pro žáky 6. třídy proběhla 17. 3. Vítězkou se stala Mirka Kubíková (7 bodů). O druhé místo se dělí Kateřina Mikulicová, Michaela Černá a Pavla Skácelová (6 bodů).
- Ve středu 18. 3. se družstva starších žákyň zúčastnilo okresního kola ve florbalu. Po urputných bojích obsadila naše děvčata 2. místo.
- V únoru se naši žáci zúčastnili okresního kola olympiády v anglickém jazyce. Ve svých kategoriích Jana Otáhalová (7. tř.) získala 6. místo, Arsen Dužnikov (9. tř.) 7. místo.
- V únoru proběhlo ve Strážnici celostátní kolo soutěže Bible a a my, kde Petr Otáhal (4. tř.) vybojoval mezi 1 600 soutěžícími v I. kategorii pěkné 13. místo. Děti soutěží ve znalostech biblických, dějepisných i zeměpisných, které musí osvědčit v náročném testu. Hodnotí se nejen úroveň znalostí, ale i rychlost vypracování, což rozhodlo i u Petra, protože od 1. místa ho dělily pouze 2 body a 1,5 minuty!

Matematický klokan

Mezinárodní soutěž Matematický klokan vznikla přibližně v roce 1980 v Austrálii a od roku 1991 se rozšířila do zemí Evropy. Dnes se již soutěží v 30 zemích našeho kontinentu. Cílem soutěže bylo přilákat k matematice co nejvíc dětí, proto se v zadání objevovaly úlohy jednoduché i složitější. S postupem času je však soutěž čím dál tím víc náročnější a jednoduchých úloh ubývá. Přesto i nyní žáci odpovědně po vyučování soutěží a snaží se správně vypočítat co nejvíc příkladů.

Nejmladším žákům, z 2. a 3. třídy, je určena kategorie Cvrček a v ní letos zvítězil Vítek Hoch ze 3. třídy. V kategorii Klokánek, kde soutěžili žáci 4. a 5. tříd, s přehledem zvítězila Martina Lovečková z 5. třídy.

S poměrně těžkými příklady v kategorii Benjámín si nejlépe poradil Karel Bařina ze 7. třídy a mezi nejstaršími žáky vybojoval prvenství Tomáš Čížek z 9. B.

A pokud si i vy chcete započítat, zkuste třeba tento příklad, určený těm nejstarším soutěžícím. Správná je pouze jedna odpověď.

Na ostrově pravdomluvných a lhářů stojí 25 lidí v řadě. Všichni, kromě první osoby v řadě, řekli, že osoba před nimi v řadě je lhář, a první muž v řadě řekl, že všichni lidé za ním jsou lháři. Kolik lhářů je v řadě? (Pravdomluvní vždy říkají pravdu a lháři vždy lžou).

A) 0 B) 12 C) 13 D) 24 E) není možné určit

Marie Jandová

Návštěva na 2. stupni

Abychom se dozvěděli, jak a co se učí naši starší spolužáci na 2. stupni (a také aby nám rychleji uteklo to předvánoční čekání), domluvila nám naše paní učitelka Kotková v týdnu před Vánoce návštěvu chemické laboratoře. Moc jsme se těšili a byli jsme zvědaví, jaké to bude. Přišel den D a my jsme byli celí natěšení už od rána, i když na návštěvu jsme měli jít až pátou hodinu. Konečně! Octli jsme se ve velké místnosti s dlouhými řadami lavic jako ve velké opravdové laboratoři. Nejdříve nám pan ředitel povykládal něco o chemii a pak došlo na to hlavní a nejlepší – pokusy. Některé jednoduché, jiné zase složitější. Tak schválně, co se stane, když do skleničky s oxidem uhličitým dáte hořící špejli? Víte? My už ano. Zhasne. A takové podobné pokusy jsme dělali. Dozvěděli jsme se i to, že každý z nás používá každý den chemii, ani o tom neví.

Ve čtvrtek 18. 12. jsme pak byli pozváni do hodiny fyziky. Na tuto hodinu jsme se také moc těšili. Když jsme vešli do učebny, čekali tam na nás už devátáci s paní učitelkou Jandovou. Měli pro nás přichystáno mnoho pokusů. Některé byly těžší, některé lehčí, ale všechny se povedly. Každý z nás si nějaký pokus vyzkoušel. Byla to velká sranda. Tak jsme třeba zjistili, co se stane, když se uzavřená injekční stříkačka ponoří do horké vody, nebo když se nad svíčkou zahřívá nafukovací balonek naplněný vodou. Naučili jsme se, jak co nejrychleji naplnit velký mikrotenový sáček vzduchem. A taky už víme, jak je to s tříděním odpadů. Všichni jsme pozorně poslouchali paní učitelku Jandovou, která nám pak ještě povykládala všechno možné o fyzice. Na obou návštěvách – v chemii i fyzice se nám moc líbilo. Však jsme také pěkně panu řediteli i paní učitelce Jandové poděkovali.

Adéla Křivková, 5. tř.

Na hodinu přírodopisu jsme to do Vánoc nestihli, vypravili jsme se na ni až začátkem března. Pan učitel Damborský prováděl se sedmáky laboratorní práci. V mikroskopu pozorovali v rostlinách zvláštní krystalky – rafidy, které je chrání před ožíráním housenkami a měkkýši. Nás také nechali podívat. Nejdříve jsme pozorovali co má v sobě šťáva z listu. Byly to takové čárky. Pak jsme se ještě dívali na veš, blechu a pavoučí nohu. Naučili jsme se také, jak se jmenuje jazýček od šneka – radula. Moc se nám to všem líbilo. A už se těšíme až nastoupíme na druhý stupeň.

Nikol Musilová, 5. tř.

Lyžařský kurz Němčičky

Naše škola se rozhodla uskutečnit lyžařský výcvik pro žáky 1. stupně, který probíhal v Němčičkách od 9. do 13. února. První den, hned po příjezdu, jsme si vybalili věci a oblékli do lyžařské výstroje. Po předvedení našich lyžařských schopností si nás instruktoři a učitelé rozdělili do skupin. Kolem desáté nám přišla vhod svačina a chvíle odpočinku, po které výcvik pokračoval. V poledne jsme vždy skončili a odjeli do školy na oběd. Ostatní dny výcviku byly podobné, ovšem už bez rozdělování do skupin. Instruktoři nám dávali rady a snažili se některé z nás naučit základům a u ostatních vylepšit styl a získat větší jistotu ve sjezdu i slalomu. Den ode dne bylo patrnější zlepšení u všech účastníků výcviku. Nastal poslední den a ten byl tak trochu soutěžní. Všichni už zvládli jízdu na svahu, tak jsme si na závěr dali závod ve slalomu. Ať už jsme vyhráli, nebo ne, všichni jsme dostali malou sladkou odměnu. Celý týden se všem moc líbil, počasí nám docela přálo a všichni jsme výcvik úspěšně zvládli. Lyžování nám určitě přijde vhod při blízkých jarních prázdninách.

Kristýna Ševcová, 5. tř.

ZIMNÍČKOVÝ DEN

Zatímco naši starší spolužáci ze 3. – 5. třídy pilně lyžovali v Němčičkách, my, prvňáci a druháci, jsme si uspořádali 13. února „ZIMNÍČKOVÝ DEN“. Oblékli jsme se do barev zimy, maminky nám pomohly oblečení si vyzdobit a hurá do školy. Tam nás čekala módní přehlídka, na které jsme předvedli své krásné modely. Nechyběly ani soutěže a úkoly se zimním motivem, jako například: stavění papírových sněhuláků, kde jsme si ověřili naši šikovnost, nebo koulování, kde jsme zase museli být hodně moc rychlí. Během celého dopoledne jsme za splnění úkolu dostávali sladké odměny. Zimníčkový den se nám moc líbil a už se těšíme na vítání jara.

žáci 1. a 2. třídy

Výlet do divadla

Tento příběh začíná ve středu 4. března ráno. Šli jsme natěšené do školy, protože se jelo do divadla Radost. V autobuse byli prvňáci, druháci a třetíci. Všichni si vesele povídali. V divadle jsme si sedli a už začala pohádka Mlsný drak a Čárymůra. Příběh byl o tom, jak Čárymůra ukradla draku Teodorovi sud s malinovou šťávou. Jeho kamarádi mu však soudek pomohli najít. Nejvíc se mi líbilo, jak se Čárymůra změnila v hodnou cukrářku.

Bára Šiblová, 3. tř.

Ve středu 4. 3. byl krásný den. Jeli jsme první, druhá a naše třetí třída do divadla Radost. Paní učitelka nám řekla, že pohádka se jmenuje Mlsný drak a Čárymůra. Pohádka byla o tom, že drak ztratil sud s malinovou šťávou. A víte, kdo ho ukradl? No přece Čárymůra. Drak se ho vydal hledat. Říkal, že malinová šťáva je lepší než lízátka. Moc se nám to líbilo.

Karolína Vaňková, 3. tř.

První jarní den ve škole

Ač to venku nevypadalo, přivítání se jaru dostalo.

Žáci 4. a 5. třídy

Tentokrát v akci tatínkové

Po vítání adventu s maminkami v naší třídě se další akce – tentokrát sportovního ražení – ujali tatínkové. Hlavním organizátorem se stal tatínek Karolíny Damborské. Učí naše hochy také v tělesné výchově, takže spolu „ukuli“ plán v podobě zápasu ve florbalu proti tatínkům. Což byla náramná myšlenka, která se ujala i u nás děvčat. Nás i maminky samozřejmě hoši pozvali. Jaké by to bylo bez fanynek? S trochou obav, zda budou tak nadšeni i tatínkové, se začalo s jejich získáváním. A nebylo to zas tak obtížné. Přislíbili a přišli. Dostavili se tatínci, maminky a dokonce i babičky. Bylo dostatek hráčů i fanoušků. Utkání se uskutečnilo v sobotu 7. března v tělocvičně naší školy. Poradit a pomoci přišli i starší spoluhráči. A výsledek? Kdo vyhrál? To vůbec není podstatné. Vyhráli všichni, kdo se v té době v tělocvičně nacházeli. Poděkování patří úplně všem, atmosféra byla vynikající.

Utkání dalo zabrat nejen chlapcům, ale určitě i tatínkům, kteří možná ani netuší, jak obrovskou jim udělali radost. Unaveni a spokojeni odcházeli všichni. Za všechny „moje“ děti ještě jednou děkuji všem rodičům za účast, panu učiteli Damborskému za organizaci a rodičům Nikolky Varmužové za občerstvení a dárečky. Ještě nekončíme, těšíme se na další spolupráci.

Dana Kotková, tř. uč. 5. třídy

Jaro

Jednoho dne jsem se vzbudila za spaní a nějak mě to táhlo k oknu. Kouknu ven a co nevidím? Najednou, jako zčista jasna, všude plno zeleně a otevřeným oknem se do mého pokoje derou sluneční paprsky. Je tu jaro!

Z kuchyně voní teplá snídaně. Scházím ze schodů a nakukuji pootvřenými dveřmi. Maminka chystá kakao a krupicovou kaši. Mňam, už mám hlad. Rychle se nasnídám a hurá ven!

Udělám si krásnou vycházku. Pozoruji stromy. Každý se zelená jinak. Od nejsvětější až po tu nejtmaší. Prostě nádhera. I v některých zahrádkách to už hýří barvami. Hyacinty a žluté krokusy v nich mě lákají sehnout hlavu a přivonět si. Líbí se mi také červené tulipány a narcisky žlutoučké jako kuřátka. Ale na ty si ještě budu muset chvíli počkat. Omámená vůní jara pokračuji po cestičce do lesa. Jé, bledulka! Ta je ale krásná! Utrhnu její velký bílý květ na dlouhé stopce. A tady druhá a třetí. Už mám celou kytičku. Teď jenom přidat nějaké zelené lístečky a dárek pro maminku je hotový. Pod malým stromkem vyčuhuje z trávy petrklíč. To je určitě ten, co odemyká jaro! Nechám ho v trávě kvést dál, aby mohl potěšit i ostatní návštěvníky lesa. Naposledy se nadýchnu lesní vůně a hajdy domů! Však mě už pořádně bolí nohy.

Maminka má z kytičky velkou radost. Ještě musím potěšit sama sebe. Už vím jak. Nakreslím si obrázek jarní přírody. Sedám si do pokojíčku na svou oblíbenou židli a pouštím se do kreslení. Rychle, abych na tu nádheru nezapomněla. Bílá, žlutá, zelená, kapka hnědé a obrázek je hotový. Uložím ho mezi ostatní. Až budu mít špatnou náladu, stačí se na něj podívat a celý den se rozjasní. A možná zítra, pozítří nebo za měsíc k obrázkům přidám další. Moc se těším, až mě sluníčko zase vytáhne ven do přírody.

Renáta Dřimalová, 6. tř.

Maškarní ples v Kobyly

V neděli 22. 2. se konal dětský maškarní ples. S naším kroužkem jsme tam tančily na písničku „Když se načančám“. Byly jsme zmalované, rozčuchané a pořádně otrhané. Prostě jsme vypadaly příšerně. Ze začátku jsme se ani nebály, ale když jsme vyšly na pódium a viděly všechny lidi, dostaly jsme pořádnou trému. Sotva jsme se však roztancovaly, bylo po trémě. Vůbec jsme se nestyděly, i když se na nás dívalo tolik lidí. Vlastně to byla jenom sranda. A ještě jsme za to dostaly sladkou odměnu. Kdo chtěl, mohl pak taky předvíčovat na pódiu. Nakonec se rozdávala tombola. Každý něco vyhrál. Celé odpoledne jsme si moc užily, škoda, že to uteklo jako voda. Už se těšíme na příští maškarní ples.

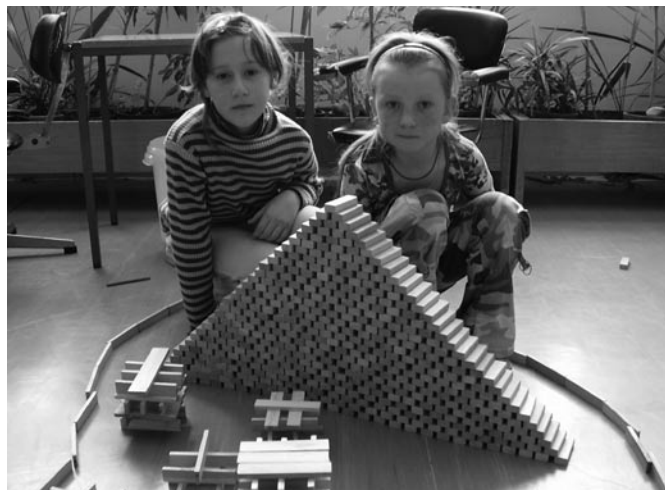
*Adéla Křivková, 5. tř.,
za všechny holky z hudebně – pohybového kroužku*

Nahlédnutí do ŠD

Zimní období strávily děti ŠD nejen na sněhu. Mezi nejoblíbenější činnosti chlapců patřilo lepení papírových modelů automobilů. Notnou dávkou trpělivosti a největším počtem vyrobených aut různých značek se mohou chlubit Štěpán Křivka a Kamil Bařina.

Ani děvčata nezahléla a věnovala se činnostem souvisejícím s chlapeckou profesí. Na snímku Lada Gulišová a Karolína Vaňková.

B. Vaculíková

Zdravotnické odpoledne

Tak jako každý rok, i letos proběhlo ve školní družině zdravotnické odpoledne. Co to znamená? Děti ze zdravotnického kroužku předvádějí ukázky první pomoci svým kamarádům. Tímto způsobem se seznámí s první pomocí a s léčivými bylinami více dětí. Snad se jim to bude někdy hodit. Vždyť známe případy, kdy si děti poradily lépe než dospělí.

Na závěr pár postřehů našich dětí o tom, co při první pomoci dělat a proč je důležité první pomoc poskytovat:

- v automobilu musí být „krabička“ první pomoci
- při opálení dáme pod vodu
- při mrtvici se musí dát pozor na jazyk
- první pomoc by rozhodně měli umět lékaři, kteří ordinují v nemocnicích, nebo doktoři, kteří jsou na vesnici.
- aby nikdo nezemřel na dálnici
- proto, aby ti poranění byli živí
- protože se dá člověku zachránit život

Ludmila Petřlová

**Konzultační odpoledne výchovné
poradkyně probíhá každé úterý od
15.30 do 17.30 hodin.**